

اسلام و مسلمانی

ابن فران

برگردان دکتر مسعود النصاری

نژاد پوستی اعراب

افسانه آزادیخواهی نژادی تازی‌ها، یک اختراع غربی است که آنها برای هدف معینی بوسیله آنها به وجود آمده است. این نخستین باری نبود که غربی‌ها با افسانه ساختن اسلام و کمال مطلوب نشان دادن آن، تصمیم گرفتند، از اسلام سلاحی بسازند و بوسیله آن غربی‌ها را به سبب شکست‌هایشان کوشمالی بدeneند^{۴۱۶}:

عرب در هواپر عرب

یکی از دلایل اساسی شورش‌های دوره‌ای در تاریخ اسلام به گونه‌ای که «گلدنزهر»^{۱۱۷} نوشت، «غزوه و پُر منشی و جسلوت روز افزون» تازی‌ها بوده است. اسلام به گونه آشکار آموزش می‌دهد که تمام مسلمانان (البته غیر مسلمانان داستان دیگری دارند)، همه نزد الله مساوی و برابر هستند. محمد، خود سخت کوشش می‌کرد، در مغز طوایف تازی فرو کند که از این پس اسلام، تمام قبایل و طوایف تازی‌ها را در یک اجتماع یکپارچه یکله خواهد کرد. با این وجود، رقابت‌ها و دشمنی‌ها و کینه‌های قومی، برخلاف آموزش‌های اسلام تا خلافت عتباسی‌ها ادامه پیدا کرد. طوایف گوناگون عرب نمی‌توانستند اختلافاتشان را با یکدیگر حل کنند و مجبور بودند، در جنگ‌ها نیز با افراد خود جداگانه شرکت کنند و حتی سجده‌های آنها نیز از یکدیگر جدا بود. شاید ویران‌کننده‌ترین و خونین‌ترین نبرد قومی بین تازی‌ها، جنگ بین تازی‌های شمال و جنوب بوده است. پس از پیروزی تازی‌ها بر اندلس، طوایف گوناگون عرب می‌باشندی در بخش‌های مختلف کشور جای داده می‌شوند تا از برخورد آنها با یکدیگر و ایجاد جنگ داخلی که سرانجام بین آنها به‌وقوع پیوست، جلوگیری شود. «مصطفی بن کمال الدین الصدیق» در سال ۱۱۴۷ هجری تعری می‌نویسد: «نفرت ریشه‌دار بین Qaysite (تازی‌های شمالی) و بمنی‌ها (تازی‌های جنوبی) تا به امروز ادامه دارد و اگرچه، دشمنی و کینه بین تازی‌ها بدورة جاگه‌تی وابسته بوده و محمد آنرا منع کرده است، با این وجود، جنگ بین آنها هنوز ادامه دارد».^{۱۱۸} حتی برخی تازی‌ها درون طبله‌ای که بسر می‌برندند، خود را برتر از سایرین می‌دانستند، به گونه‌ای که حاضر به ازدواج با یکدیگر نبودند.

برای متوقف کردن رقابت و دشمنی و نبرد بین نژادهای گوناگون تازی، حیثیت‌هایی از قول محمد ساخته می‌شد و کوشش به عمل می‌آمد تا بوسیله آنها بین طوایف تازی آرامش به وجود آورند. همچنانکه تازی‌ها به پیشرفت‌های بیشتر و بیشتر دست یافتند، دستیابی به شغل‌های مهم آنها را راضی نمی‌کرد و سبب ایجاد جنگ‌های خونین بین طوایف رقیب

می شد. به گونه ای که «کلذیهرا» می نویسد، رقابت ها و دشمنی های نژادی در دو سده نخست اسلام نشانگر این واقعیت است که آموزش های محمد در باره اصل برابری بین تازی ها اثربنداشته است.

تازی ها در برابر غیر تازی ها

اکنون ما واد دوره ای می شویم که آموزش های اسلامی در باره برابری تمام مردان در اسلام، برای مدت درازی از حافظه تازی ها زدوده شد و آنها در رفتار و کردار خود آنرا انکار کردند. (Goldziher, p. 98)

با وجود اینکه اسلام تبعیض را آشکارا محدود شناخته بود، ولی تازی ها پس از پیروزی های چشمگیر، میل نداشتند، افراد غیر تازی را که به تازگی اسلام می پذیرفتند با خود در یک دیف قرار دهند. تازی ها به خود به شکل یک ملت غالب و به ملت های شکست خورده به شکل ملت مغلوب می نگریستند و به چوجه حاضر نبودند از مزایای خود به عنوان ملتی پیروز دست بردارند. «مسلمانان غیر تازی، افراد پائین مرتبه به شمار می رفتند و محکوم به پرداخت ناوان های مالی، سیاسی، اجتماعی، نظامی و غیره بودند.»^{۱۱} تازی ها، مانند اشراف اسپانیایی که در سده شانزدهم بر مکزیک و پرو پیروز شدند، فرمانروانی می کردند و تنها «تازی های واقعی» را به خود واگسته می دانستند. یک تازی واقعی کسی بود که پدر و مادرش، هر دو آزاد بودند. تازی ها زنان ملت های شکست خورده را صیغه می کردند، ولی فرزندانی که از چنین ازدواجی به وجود می آمدند، عرب واقعی به شمار نمی رفتند و محکوم به تبعیض بودند.

تازی ها نسبت به مسلمانان غیر عرب، نوعی تبعیض نژادی شبیه به تبعیضات نژادی که بین سفیدپوستان و سیاهپوستان افریقای جنوبی (آپارتاید) وجود داشت، به کار می برند: «تازی ها ارزش انسانی و طبقه اجتماعی [مسلمانان غیر عرب] را در نظر نمی گرفتند و به آنها به چشم خارجی نگاه می کردند و با خواری با آنها رفتار می نمودند. این افراد، در هنگام جنگ اجازه نداشتند از اسب بهره ببرند و می بایستی پیاده جنگ کنند و از دریافت غنیمت های جنگی نیز بی بهره بودند. همچنین، مسلمانان

غیر عرب مجاز نبودند. در آن سمت خیابانی که تازی‌ها راه می‌رفتند، راه بروند و یا در محلی که تازی‌ها خوراک می‌خوردند، به‌خوردن غذا پردازند. تازی‌ها، کم‌ویش خود را از مسلمانان غیر عرب جدا کرده، برای خود مسجدی‌های جداگانه می‌ساختند و ازدواج بین آنها و مسلمانان غیر عرب، یک جرم اجتماعی به‌شمار می‌رفت.»^{۱۶}

گردآورنده:
شاهین کاویانی

<https://derafsh-kavivani.com/>
<https://the-derafsh-kavivani.com/>